

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

Plac św. Piotra

Niedziela, 22 października 2023 r.

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Ewangelia z dzisiejszej liturgii opowiada nam, że niektórzy faryzeusze przyłączają się do zwolenników Heroda, żeby zastawić pułapkę na Jezusa. Zawsze próbowali zastawiać na Niego pułapki. Idą do Niego i pytają: „Czy wolno płacić podatek cesarzowi, czy nie?” (Mt 22, 17). Jest to podstęp – jeżeli Jezus uzna podatek za słuszny, opowie się po stronie władzy politycznej, źle znoszonej przez lud; natomiast jeśli powie, żeby go nie płacić, może zostać oskarżony o bunt przeciwko cesarstwu. To prawdziwa pułapka. On jednak wymyka się temu podstępowi. Prosi, żeby Mu pokazano monetę, na której widnieje odbity wizerunek cesarza, i mówi im: „Oddajcie (...) cesarzowi to, co należy do cesarza, a Bogu to, co należy do Boga” (w. 21). Co to oznacza?

Te słowa Jezusa weszły do powszechnego użycia, ale czasami były używane niewłaściwie – albo przynajmniej w sposób ograniczony – do mówienia o stosunkach między Kościołem a państwem, między chrześcijanami a polityką; często są pojmowane, jak gdyby Jezus chciał oddzielić „cezara” od „Boga”, to znaczy rzeczywistość doczesną od rzeczywistości duchowej. Niekiedy również my tak myślimy – wiara z jej praktykami to jedno, a życie codzienne to drugie. A tak nie powinno być. To jest „schizofrenia”, jak gdyby wiara nie miała nic wspólnego z konkretnym życiem, z wyzwaniami społeczeństwa, ze sprawiedliwością społeczną, z polityką i tak dalej.

W rzeczywistości Jezus chce nam pomóc przyznać właściwe znaczenie zarówno „cesarzowi”, jak i „Bogu”. Do cesarza – to znaczy do polityki, do instytucji obywatelskich, do procesów społecznych i

gospodarczych należy troska o porządek doczesny; i my, którzy jesteśmy zanurzeni w tej rzeczywistości, powinniśmy oddawać społeczeństwu to, co nam daje, poprzez nasz wkład odpowiedzialnych obywateli, dbając o to, co jest nam powierzone, szerząc prawo i sprawiedliwość w świecie pracy, płacąc uczciwie podatki, angażując się na rzecz wspólnego dobra i tak dalej. Zarazem jednak Jezus potwierdza podstawową rzeczywistość – że człowiek należy do Boga, *cały człowiek i każda istota ludzka*. A to oznacza, że nie należymy do żadnej rzeczywistości doczesnej, do żadnego kolejnego „cezara”. Należymy do Pana i nie powinniśmy być niewolnikami żadnej władzy światowej. Tak więc na monecie jest wizerunek cesarza, lecz Jezus nam przypomina, że w naszym życiu jest odcisnięty wizerunek Boga, którego nic i nikt nie może przesłonić. Do cezara należą sprawy tego świata, lecz człowiek i świat należą do Boga – nie zapominajmy o tym!

Rozumiemy zatem, że Jezus przywraca każdemu z nas własną tożsamość – na monecie tego świata jest wizerunek cezara, a ty – ja, każdy z nas – jaki wizerunek nosisz w sobie? Zadajmy sobie to pytanie – jaki wizerunek ja noszę w sobie? Czyim wizerunkiem jesteś ty w swoim życiu? Czy pamiętamy, że należymy do Pana, czy też pozwalamy, by nas kształtowała logika świata, i czynimy z pracy, z polityki, z pieniędzy nasze bożki, które należy czcić?

Oby Święta Dziewica pomogła nam rozpoznawać i respektować naszą godność i godność każdego człowieka.

Po modlitwie *Anioł Pański*:

Drodzy bracia i siostry, moje myśli znów kierują się ku temu, co dzieje się w Izraelu i w Palestynie. Jestem bardzo zaniepokojony, pełen bólu, modłę się i jestem blisko wszystkich, którzy cierpią, zakładników, rannych, ofiar i ich rodzin. Myślę o poważnej sytuacji humanitarnej w Gazie i boleję nad tym, że uderzono również w szpital anglikański i parafię greckoprawosławną w minionych dniach. Ponawiam apel o otwarcie przestrzeni, aby nadal umożliwiać docieranie pomocy humanitarnej, i o uwolnienie zakładników.

Wojna, każda wojna, jaka toczy się na świecie – myślę również o udręczonej Ukrainie – jest porażką. Wojna zawsze jest porażką, jest to niszczenie ludzkiego braterstwa. Bracia, zatrzymajcie się! Zatrzymajcie się!

Przypominam, że najbliższy piątek, 27 października, ogłosiłem dniem postu, modlitwy i pokuty, i że wtedy wieczorem, o godz. 18, w Bazylice św. Piotra odbędzie się godzina modlitwy, aby błagać o pokój na świecie.

Dzisiaj jest obchodzony Światowy Dzień Misyjny, którego temat brzmi: „Pałające serca, stopy w drodze”. Są to dwa obrazy, które mówią wszystko! Wzywam wszystkich, w diecezjach i parafiach,

do aktywnego uczestniczenia w nim.

Pozdrawiam was wszystkich, rzymian i pielgrzymów, w szczególności siostry *Siervas de los Pobres hijas del sagrado Corazón de Jesús* (Służebnice Ubogich, Córki Najświętszego Serca Jezusa) z Granady; członków *Centro Académico Romano Fundación*; Bractwo Pana Cudów Peruwiańczyków w Rzymie – dziękuję, dziękuję za wasze świadectwo! Kultywujcie nadal tę tak piękną pobożność.

Pozdrawiam członków Świeckiego Ruchu Misyjnego „*Tutti custodi di umanità*” (Wszyscy stróżami ludzkości), chór polifoniczny „Św. Antoniego Opata” z Cordenons i stowarzyszenia wiernych z Neapolu i z Casagiove.

Pozdrawiam także młodzież z „Casa Giardino” w Casalmaggiore, grupę młodych przyjaciół ze Wspólnoty Emmanuela, dyrekcję i nauczycieli Szkoły katolickiej Jana XXIII z Tulonu, uczniów z Liceum św. Krzyża w Neuilly.

Wszystkim życzę miłej niedzieli. Również wam, chłopcy i dziewczęta od Niepokalanej. I proszę, nie zapominajcie modlić się za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia!